

jednáních, pocházejících ze smluv datovaných před platností těchto zákonů, jsou nepřipustné.

V důsledku zákona záborového zůstávají zákony ty nadále v platnosti jen ohledně majetku státem nezabraného. Jest tudíž k právnímu jednání ohledně deskového majetku státem nezabraného třeba i na dále svolení pozemkového úřadu, jehož rozhodování může i zde pohybovat se jen v mezích, daných volně jeho úvaze účelem zákonů o pozemkové reformě, jako při souhlasu dle § 7. z. z. (31./10. 1922 č. 15750.)

XI. Z charakteru řízení přejímacího i přidělového jest jasno, že notářům během tohoto řízení bude dáno velmi málo příležitosti k spolupráci. Úřední řízení bude zpravidla skončeno vydáním přidělových listin dle §§ 23. a 27. příděl. zák. V dalším řízení, to jest při provádění knihovního pořádku, bude však zajisté pro notáře vděčné pole působnosti. Jednalo by se jen o vyřešení způsobu, kdo má rozhodovati o zdání těchto prací: zda sami přidělci určitého celku nebo obvodu, po případě k tomu cíli zájmově sdružení, či nebylo-li by účelnější, aby pozemkový úřad, zavázav si k tomu předem přidělce, sám o zadání prací těch rozhodl, a určitou osobu jimi pověřil.

Všem soudům a státním zastupitelstvím!

Ustanovení odd. III. vládního nařízení z 14. července 1922, č. 198 Sb. z. a n. týkají se podle svého znění evidence výkonu trestů, které se staly po účinnosti tohoto nařízení, t. j. po 1. lednu 1923 právoplatnými a o nichž se tedy podle § 1. po tomto datu vyhotoví trestní list.

Netýkala se tedy evidence ta výkonů trestů nepodmíněných právoplatně uložených v době dřívější.

Nyní se však ukázalo, že evidence takové nezbytně jest zapotřebí. Výkon trestů z doby minulé dosud vážne. Příkladem buď uvedeno, že u jednoho krajského soudu při soudní prohlídce vykonané v prvé polovici listopadu 1922 bylo shledáno nevykonaných trestů na svobodě z doby dávno minulé značný počet, tak na př. 150 z let 1918 a 1919, 108 z roku 1920 atd.; příčinou těchto průtahů může býti jen nedostatek evidence, poněvadž místa k výkonu trestu nebylo nedostatek.

Aby závady toho druhu byly i, pokud jde o tresty dříve právoplatně uložené, odstraněny, nařizuje se, aby o všech z jakéhokoli důvodu dosud neodpykaných, bezpodmínečně uložených trestech byly vyhotoveny útržkové evidenční listy podle ustanovení § 28. vládn. nař. z 14. července 1922, č. 198 a postupováno ohledně manipulace s nimi tak, jak jest v oddílu III. právě cit. vládního nařízení ustanoveno.

Presidia sborových soudů první instance uloží okresním soudům jim podřízeným přiměřenou lhůtu, nepřesahující dobu tří neděl, v níž toto nařízení má býti provedeno, a postarají se také, aby u vlastního soudu k provedení došlo co nejdříve.

U této pak příležitosti budíž znovu poukázáno na to, jaké nepříznivé účinky má v zápětí neodůvodněný průtah ve výkonu trestů a jak mu třeba předejiti.

Účinky ty jsou nepříznivé nejenom v ohledu kriminálně politickém, ale i služebním.

Má-li býti účelu trestu dosaženo, má následovati co nejdříve po spáchaném činu.

Odsouzený musí to také pocítovati jako nepoměrně kruté, když žádá se po něm výkon trestu až několik let po spáchání trestného činu, jestliže snad již zatím samo odsouzení mělo na pachatele účinek dobrý a přivodilo u něho obrat. Jisto je, že výkon trestu v takovém případě vzbuzuje u postiženého dojem nespravedlnosti. Mimo to nelze v případě tom, když k výkonu trestu dochází za takových průtahů, jak byly příkladmo uvedeny shora, vyvarovati se podezření ne dobře informovaných osob, že postupuje se v otázce výkonu trestu ne bez stranickosti, naopak toto může velice dobře vzniknouti a dojíti víry, když se pozoruje, že někdo je donucen k nastoupení trestu ihned, ale po jiném (následkem nedostatku evidence) nastoupení takové nejen řadu měsíců, ale případně rok i více se nežádá. Stalo se již také, že nehodné kancelářské síly využily těchto průtahů ku mámení peněz na odsouzených,

předstírajíce, že mají po zákonu v moci tresty odkládati. Zbytečno je také poukazovati na to, že průtahy ve výkonu trestu vedou ku zbytečnému zatížení a vyvolávají ne zřídka nové a nové žádosti za milost.

Proto jest třeba aby, jak již naznačeno výnosem z 25. července 1920, č. 34 věst., včasněmu výkonu trestu byla věnována bedlivá pozornost a byly povolovány odklady výkonu trestu po zralé úvaze, že žádosti za odklad jsou řádně odůvodněny. Jmenovitě pak budtež zpravidla údajé žádosti za odklad trestu v cestě co možná krátké přezkoumány co do jejich pravdivosti.

Pokud rozhodování o odkladu výkonu trestu nenáleží státnímu zástupci samému (§ 510. uh. tr. ř. ve znění nov. č. 1/20 Sm. z. a nař.) a pokud vůbec proti rozhodnutí o odkladu výkonu trestu je přípustna stížnost (§ 401. tr. ř. rak. ve znění zák. z 20. července 1912, č. 142 ř. z. a § 481. tr. ř. rak.) postarejtež se státní zástupcové také o to, aby ve všech případech, kdy konaným šetřením odklad není plně odůvodněn, bylo proti povolení odkladu výkonu trestu použito opravných prostředků.

Má-li evidence výkonů trestů, jak byla zařízena shora citovaným vládním nařízením, míti kýžený výsledek, jest nezbytně nutno, aby ustanovení o zasilání evidenčního útržkového listu byla plně dodržována, a vedle toho aby, jak již ve výnose z 5. prosince 1922, č. 59042/22 nařízeno, státní zástupce sám přesvědčil se prohlídkou evidenčních listků, zda ve výkonu trestů nenastaly průtahy, a případně dal pátrati po příčinách jejich.

Teprve tímto zařízením bude umožněno, aby tu a tam se přihodivší hrubé závady ve výkonu trestu byly definitivně odstraněny a aby veškeren pokus kokoholiv o povolování výhod neoprávněných v tomto směru mohl býti odstraněn, případně, stal-li by se přece, potrestán.

ZE DNE.

Projev

notářské komory Pražské a Spolku notářů československých, předložený vládě československé republiky:

Vládním nařízením ze dne 11. května 1923 čís. 102 sb. z. a nař. upraven byl notářský tarif; po druhé za trvání republiky.

Vůdčím motivem podle zprávy důvodové bylo, přizpůsobiti sazby notářské valutovým poměrům domácí měny proti stavu roku 1920, jakož i se zřetelem ku projeveným přáním z interesovaných kruhů, zejména bankovních a průmyslových, při čemž sledována byla základní směrnice zlevení.

Reprezentace notářů československých: »Ústřední výbor Spolku notářů československých« jakož i valná hromada pražského sboru notářského, přecházejíce z způsob řešení otázky svrchu vyčtené mlčením stejně uctivým jako významným, vidí se nuceny vzhledem ku meritu nařízení podati vládě republiky tento projev:

Radu decenií, od roku 1871 resp. 1855, po celá léta válečná, ano téměř ještě 2 roky po převratu, čekalo notářstvo na úpravu sazby.

Po prvotní úpravě z roku 1920, když bylo ještě se strany justiční správy vyzváno k úpravě platů kancelářského personálu se slibem zlepšení tarifu, dočkalo se nyní úpravy, o níž lze důvodně a právem říci, že komplex otázek sem spadajících nediferencovala a nezhodnotila ani v předpokladech, tím méně v důsledcích a účincích.

Nařízením z roku 1923 zavádí se novota proti stavu dřívějšímu v tom směru, že tarif stanoví maximální hranice při:

- a) právních jednáních mezi živými,
- b) inventurách a projednáních pozůstalostních,
- c) protokolovací valných hromad.

Důvod k této novotě nebyl ani vysloven a mimo to otázka zlevňovací nemá vůbec co činiti s hranicemi maximálními.

Účinek maximálních hranic tarifu bude, — nesporně proti intencím vlády, — ten, že široké vrstvy lidové budou poměrně více zatíženy nežli veliký kapitál, který progressi by spravedlivě snesl. (Berní morálka: progresse při daních a poplatcích.)

Tak na př. při ceně předmětu smlouvy tržové 400.000 Kč činití bude odměna notářova 2025 Kč, kdežto při ceně 15 mil. Kč pouze o necelých 1000 Kč více, totiž 3000 Kč.

Při inventuře pozůstalosti se jměním 150.000 Kč — 250 Kč a při jmění 15 milionů Kč — rovněž 250 Kč!

Tarif uveden byl v život přes důvodné námitky našeho stavu, jenž protestoval v zásadních otázkách přímo existence stavu se týkajících, ale marně.

Důsledkem této úpravy bude restrikce personálu jak právníckého, tak neprávníckého, čímž celá řada rodin bude zbavena výživy.

V poplatcích notářských musí přece být obsažena aspoň částečná kvota na starobní, invalidní, nemocenské a rodinné pojištění notáře a příslušníků jeho rodiny.

Veškerí příslušníci notářství, ač vidí budoucnost šerou a temnou, stojí před nařízením vlády v uctivém pozoru: jsou přesvědčeni, že široké obecenstvo, které v pravdě nese útraty právní pomoci, a to vůči velikému majetku nepoměrně, samo dá vhodné podněty k tomu, aby nalezen byl nutný korektiv.

Tarif notářský vydán byl dne 22. května t. r. vládním nařízením ze dne 11. května 1923 číslo 102. Všichni kolegové budou zajištěni velice a to nepřijemně překvapení tímto tarifem a proto pokládáme za svou povinnost vylíčit celou genesi tohoto vládního nařízení a úsilí, které projevil náš Spolek, aby jemu zabránil. Jak bude všeobecně známo, vyzvalo ministerstvo spravedlnosti přípisem ze dne 14. ledna 1921 čís. 752 notářskou komoru pražskou, aby působila u svých příslušníků na zvýšení platu personálu, i vyslovilo ochotu »k umožnění úpravy platů těch podniknutí všechny potřebné kroky, jež budou navrženy«, poukazujíc na to, že ohledně stavu advokátního předložilo již osnovu zákona o vyšších sazbách advokátních. — Komora vyzvala na to všechny příslušníky, aby ihned zvýšily platy personálu a předložila ministerstvu nový návrh nikoliv na zvýšení sazby notářské, nýbrž na specialisování toho, co při jednotlivých položkách soudy mají přisuzovati. Ano dokonce navrhovala snížení notářského tarifu zavedením paušálních sazeb při jednání pozůstalostí do 5000 Kč. — Tento návrh po delším jednání s referentem ministerským byl ministerstvem v zásadě přijat a vypracována osnova ve smyslu tom, jež předložena opět komoře, která s osnovou tou projevila souhlas. Po té dáno bylo ne jednou, ale několikrátě ujištění naším delegátům, že tato osnova bude předložena nejbližší příští ministerské radě, jak o tom referováno téměř v každém čísle našeho časopisu v r. 1921 a 1922. — Teprve v prosinci 1922 bylo komoře z ministerstva telefonováno, že bude nutno notářskou sazbu snížit. Ačkoliv nebyla právě zmíněná osnova uzákoněna a sazba naše zvýšena, tak jako se to stalo nařízením ze dne 30. března 1921 č. 142 ohledně sazby advokátní, přece uposlechla komora této výzvy telefonické a předložila nový návrh na snížení sazby, propracovaný ve schůzi delegátů všech komor. Návrh ten vykazoval snížení 20—40%. — O tomto návrhu byla komora slyšena a při slyšení tom nebylo činěno žádných výtek ze strany ministerstva, takže jsme za to pevně měli, že návrh náš bude přijat. Překvapilo nás proto, že 12. dubna t. r. doručen byl komoře vládní návrh na novou úpravu tarifu, zcela odlišný, zavádějící maximální hranici při listinách, valných hromadách a projednáních a to tak nízkou, že byla tím vážně ohrožena existence našeho stavu. — Současně sděleno komoře, že tento návrh předkládá se ministerské radě, která konati se mněla budoucí den. — Poněvadž stanovení maximální hranice dotýkalo se i stavu advokátního, oznámila to komora naše komoře advokátní, načež obě komory intervenovaly u pana ministra spravedlnosti poukazujice k tomu, že nebyly o tomto návrhu komory slyšeny, i vymohly si šestidenní lhůtu za účelem podání posudku. — Posudek ten podán po úradě pražských i venkovských, na rychlo do Prahy povoláných notářů a v něm ohradila se komora proti stanovení maximální hranice vůbec, poněvadž zavádění maximální hranice neznamená akci zlevňovací, nýbrž jest jen na prospěch tříd velice zámožných i jest proto nesociální, požadovati od stran méně zámožných téhož poplatku jako od velkých kapitalistů. Dále poukazováno k tomu, že tarifování valných hromad jest novota, která až dosud nikdy nebyla v žádném tarifu a že jest na odpor kolektivní smlouvě, kterou uzavřela komora se Svazem českých bank, jež do čítání platů notářských si nestěžovaly. — Také advokátní komora ujala se vřele našeho požadavku, začož budiž jí vzdán srdečný dík. — Veškeré naše další společné úsilí stroskotalo na

neústupnosti ministerstva, jež k intensivnímu našemu naléhání sice sazby o něco zvýšilo, ale maximální hranici a tarifování valných hromad v sazbě ponechalo. — Nezbyvá, nežli podrobiti se, tak jako podrobiti se museli advokáti, jimž také jejich tarif vzdor všemu ohražování byl valně snížen. — Výkonný výbor svolal na to ihned schůzi Ústředního výboru, jemuž podal obšírnou zprávu o všech podniknutých krocích, načež Ústřední výbor usnesl se na projevu, který na jiném místě uvádíme.

Řízení pozůstalosti. Jak již přinesly denní listy zprávu, přijat byl sněmovnou i senátem vládní návrh zákona o změně projednacího řízení, o němž přinesly jsme článek Dra Čulíka v čísle předešlém. — Tento vládní návrh nebyl vůbec žádné komoře ani Spolku dříve sdělen, ačkoliv se dotýká stavu našeho co nejvíce, nýbrž bez našeho vědomí byl předložen ministerské radě a nám jako vládní návrh sněmovny. Jen náhodou jsme se o tom dozvěděli a výkonný výbor proto ihned učinil všechny možné kroky, aby zabránil přijetí aspoň článku XIV., jenž znamenal podkopání veškeré agendy notářské. Výkonný výbor sepsal několik pamětních spisů na veškeré kluby poslanecké i senátorské, zvláštní zprávy referentům klubovním, posudek ministerstvu spravedlnosti, ohražení ústavně-právnímu výboru, zvláštní resoluci české fakultě právnické, kterou žádal, aby nepřipustila uzákonění ustanovení, které jest úplně cizí našemu občanskému zákonu, intervenoval u všech vlivných osob, ministrů i poslanců a jen tomuto namáhavému a obětavému úsilí výkonného výboru jest co děkovati, že ústavně-právní výbor zamítnul a škrtl článek XIV. o movitých pozůstalostech.

Ústřední výbor konal dne 9. t. m. schůzi, kteréž předsedal náš předseda Dr. Batěk, jenž ihned po zahájení učinil obšírná sdělení o důležitých událostech posledních dnů, zejména o sazbě notářské a zrušení čl. IX. Po té přednesl jednatel Dr. Čulík obšírnou jednatelskou zprávu za minulý rok a vylíčil rozdíl, jaký se jeví nyní v nazírání na stav náš oproti rokům předešlým.

V debatě na to zahájené projeveno nepokrytě nad tím rozhořčení všemi členy načež zpráva jednatelská byla jednomyslně schválena.

Podobně schválena i zpráva pokladní, přednesená pokladníkem panem notářem Schäfrem, jež vykazovala dosti příznivý stav finanční a proto usneseno, věnovati vdově po jednom notáři moravském, dřívějším členu Ústředního výboru, jenž zanechal rodinu svou (4 nezl. děti) v největší bídě, podporu 2000 K. (Nejlepší ilustrace k tomu, jak znamenitě se notářům vede!)

Při volbě náměstka předsedy na místě † Dra Gustava Kreimla zvolen jednohlasně notář Dr. Václav Svoboda, a za člena Ústředního výboru kooptován pan Dr. Josef Mohr, notář v Jihlavě.

Pražský sbor notářský konal valnou schůzi dne 10. t. m. za účasti 42 notářů za předsednictví komorního presidenta Dra Batka, jenž vylíčil povšechnou situaci stavu našeho, načež členové komory Dr. Čulík a Dr. Král podali zevrubně vylíčení všech událostí posledních dnů a podali zprávu o všech podniknutých krocích a použitých prostředcích. Po té přednesl pan prezident projev k ministerské radě, který byl jednohlasně přijat.

Zpráva pokladní přednesená panem Drem Králem, byla rovněž jednomyslně schválena, a příspěvek komorní na běžný rok stanoven v dosavadní výši 600 K. K návrhu pokladníka věnována jedné vdově po notáři z Čech, jež nachází se v bídě, podpora 2000 K.

Za náhradníky komorní zvoleni jednomyslně kolega Václav Čepický z Přeštic a Jan Krajíček z Berouna.

Státní soud. Pan prezident republiky jmenoval přísedícími státního soudu z kruhů notářských kolegu Čepického z Přeštic a Dra Zmeka z Prahy.

Výklad tarifu. K četným dotazům kolegů, kteří upozorňují na domnělý rozpor tarifu, dle něhož notář do 2000 K musí prováděti úkony pozůstalostního řízení zdarma, kdežto při jednotlivých položkách stanovena jest odměna od 200 K, sdělujeme, že odměny od 200 do 2000 K týkají se pouze notářských úkonů na Slovensku, kde nový notářský tarif začne působiti teprve od 1. července 1924 a kde článek IX. zákona z r. 1921 nebyl uzákoněn.

Advokátní komora podala, jak oznamuje »Česká advokacie« dne 16. dubna 1923 na ministerstvo spravedlnosti

zvláštní podání, v němž rovněž stěžuje si do toho, že tarif advokátní byl vydán, aniž by o návrhu ministerském advokátní komora byla slyšena.

Také nevzal ministerstvo pražského zřetele na požadavky advokátů, zejména ne na zrušení maximální hranice.

V tom ohledu má stav advokátní a notářský stejný osud i myslíme, že bude v zájmu obou stavů, jestliže v záležitostech, které se obou stavů dotýkají, co nejdříve se semkneme. Vždyť také přijetím článku XIV. vládní předlohy o změně pozůstalostního řízení byla by advokacie zrovna tak utrpěla jako notářstvo.

Jest prapodivno, že právě stav úředníků, pak advokátní a notářský, tedy stavy nejinteligentnější, stíženy byli snížením svých platů, ač cena životních potřeb v tom poměru ještě neklesla a indexní ceny jejich pohybují se stále mezi 10, kdežto ostatní střední stavy, zejména živnostníci, cen svých valně nesnížili. Jest to věru příznačno pro naše poměry uvážili se, že na př. advokát neb notář za smlouvu při ceně 2 milionů smí čítati pouze 3000 K kdežto pouhý prostředkovatel bez zvláštního vzdělání dostává 2% od každé strany, t. j. 80.000 K.

Takovýto postup proti inteligenci bude mít v zápětí, že inteligence se zproletarizuje, což nebude štěstím pro náš stát.

Na jedné straně zřizujeme střední školy a vysoká učiliště a na druhé odpiráme inteligenci, která věnovala valnou část svého života studiu, nejen přiměřené odměny, nýbrž nejnětější míru životní.

Superlegalisace. Podle výnosu ministerstva financí ze dne 17. V. 1923 č. j. 109839/6005 podléhají podání notářů o superlegalisaci jejich podpisů (presidií soudů a ministerstev (při legalisacích podpisů stran na listinách určených pro cizinu kolku po 2— Kč za každý arch podle saz. pol. 49/43 písm. a) 2. a uh. saz. pol. 13/III.

Snížení sazby daně výdělkové. Dle § 34. zák. o přímých daních osobních ze dne 25. října 1896 č. 220 ř. z., upraveného novellou ze dne 23. ledna 1914 č. 13 ř. z., může komise pro daň výdělkovou v takovém případě, kde výnos podniku nebo zaměstnání zakládá se převážně na výdělku pracovním bez značného spolupůsobení kapitálu, snížití berní sazbu až o tři stupně, nežli jaká přiměřena by byla dle jeho výnosnosti prostřední.

Vzhledem k tomu, že notáři nuceni jsou dle čl. 9. zák. ze dne 1. dubna 1921 velký počet úkonů pozůstalostních prováděti bezplatně a tím již značná naturální daň jest jim uložena, doporučuje se notářům dovolávati se tohoto snížení daně výdělkové, jež pak při značné výši samosprávných přírůžek k daní výdělkové znamená slušnou daňovou úlevu.

Poplatek dědičný. Jestliže zůstavitel v testamentu určil jedinou dědičku, ale podotkl, že ohledně určité části svého jmění má míti universální dědička právo užívání a že po její smrti (1917 nastalé) má se tato část jmění rozdělití určitými podíly mezi její děti příp. vnuky, zřídil zůstavitel tímto testamentárním ustanovením ohledně uvedené části jmění legát pro děti resp. vnuky universální dědičky, který byl omezen právem užívání této dědičky do její smrti, nikoliv však fideikomisární substitucí, takže předpoklad dvojího majetkového převodu není dán a nebylo tudíž předepsati z této části jmění poplatek dědičný po druhé. (Nález z 24. října 1922 č. 17373 v Daňové a bilanční revui, číslo 1—2, 1923.)

Horovy civilní, soudní řády. Pokládám za nutno zmíniti se aspoň stručně a tím také znova upozorniti u příležitosti vydání Horova studijního, civilního, soudního řádu nejenom na toto druhé, stručné vydání, ale také ještě na prvé, obsáhlé vydání a zvláště na toto, poněvadž zdá se mi, že stále se hodnotí kuse nesmírná práce a vědomosti, které Hora vložil do tohoto díla.

Je třeba projíti jen letmo spoustou nových zákonů za republiky a uvědomiti si, že každý z nich aspoň v něčem dotkl se civilního, soudního řádu, změnil jej nebo doplnil a pak pochopíme, jaký dar dal všem právním praktikům přede všemi. Nejen znova překládal a to jazykem, na výsost lahodným a přesným, čeho nebylo dopřáno Ottovu velikému dílu, poněvadž byl sevrěn a omezen ve své volnosti železnou nutností podříditi se bez uchylky jen a jen originálu při překladě. Nejen tedy zvučně překládal, ale také bohatě komentoval vzpomenu u každého paragrafu všech změn, vytvořených novými zákony, ale také důležitých rozhodnutí nejvyššího soudu, na mnoze z poslední doby za republiky již vydaných a pracně vyhledávaných v rozličných časopisech. Mimo to upo-

zorňuje všude pečlivě na theoretické principy. Proto tvoří jeho dílo harmonický celek, v němž je v úměrnosti obsah s formou, čili vědec a umělec doplňuje se v dokonalou jednotu, jak je tomu při každém, zdařilém díle, ať ve vědě, ať v umění.

Netřeba podotýkati, co znamená civilní soudní řád v praxi, snůška nejdůležitějších principů, na kterých úplně závisí usku-tečnění a uplatnění materiálního práva a to civilní, soudní řád, ve který vnesl Hora práci nad síly jednotlivce opět bezpečnost a jistotu a to naprostou.

Na konec pak ještě toto: Horovo dílo je první, jež svou smělou koncepcí odvážilo se shrnouti v dokonalý celek tolik rozlehlou látku, ovládajíc ji souverainně a tím poskytlo dokonalý vzor a to první všem. Platí o něm plným právem: non enim multa, sed etiam multum.

JUDr. Florián Drápal.

Vypsání ceny. Spolek advokátů československých v Praze vypisuje cenu na vědeckou práci o Dějinách advokacie v zemích českých a na Slovensku.

Práce o cenu se ucházející v jazyku českém (slovenském) nechť vylíčí vznik a vývoj právního zastupování, veřejné a sociální postavení právních zástupců (advokátů) v historickém vývoji až do dob nejnovějších.

Ceny uděleny budou tři a to I. cena 5000 Kč, druhá cena 3000 Kč a třetí cena 2000 Kč.

Práce buďtež zadány do 31. května 1924 anonymně s udáním jména a adresy autorovy v zapečetěné obálce u předsedy Spolku advokátů československých v Praze II. čp. 83.

Ceny udělí tříčlenná porota skládající se ze dvou advokátů a jednoho universitního profesora právních dějin, ustanovených Spolkem advokátů československých v Praze.

Spolek advokátů československých má přední právo otisknouti nebo vydati práce cenou poctěné za obvyklý honorář za práce vědecké.

Přeložení.

Ministr spravedlnosti přeložil notáře Hugona Kleckra z Jirkova do Mostu a Dra Karla Hegenbarta z Vyššího Brodu do Litoměřic.

Jmenování.

Ministr spravedlnosti jmenoval kandidáta notářství Eugena Nováka v Plzni notářem v Praze s tím, že bude povinnen míti své úřední sídlo v Praze III. nebo IV., dále kandidáta notářství Dra Leopolda Schwabla v Mikulově notářem ve Vidnavě a Dra Igora Beniače, advokáta v Bratislavě veřejným notářem v Michalovicích.

Kandidáta notářství

s praxí přijme notář v Bechyni. Nabídky s udáním požadavků přímo.

Koncipienta

přijme, po případě začátečníka, notářství ve Skutči. Nabídky s udáním nároků tamtéž.

Koncipienta

dle možnosti dobře zapracovaného, s blízkou substitucí, přijme Dr. Cyrill Zvěřina, notář v Přerově. Podmínky dle dojednání.

Notářské místo ve Vyšším Brodě.

Ku obsazení místa notáře ve Vyšším Brodě, potahmo jiného v obvodu téže notářské komory přeložením uprázdněného vypisuje se soutěž.

Zádsti řádně doloženy dle § 6. not. ř. buďtež podány nížeapsané komoře do 28. července 1923.

• Notářská komora v Č. Budějovicích,
dne 11. června 1923.